

עמ"ת 62128/06/19 - יעקב שמואל נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

עמ"ת 62128-06-19 שמואל נ' מדינת ישראל

לפני	כבוד השופט אברהם הימן
העורר	יעקב שמואל
נגד	
המשיבה	מדינת ישראל

החלטה

לפני ערר על החלטת בית משפט קמא (כב' השופטת ש' בן יצחק) מיום 24.6.19 בתיק מ"ת 71259-05-19, אשר הורתה על מעצרו של העורר עד לתום ההליכים הפליליים.

נגד העותר הוגש בבית משפט קמא כתב אישום הכולל בחובו חמישה אישומים. ארבעה מהאישומים מייחסים לעורר עבירות של סחיטה באיומים לפי סעיף 428 רישא לחוק העונשין ואילו האישום החמישי מייחס לעורר עבירה של איומים.

כתב האישום הנ"ל מפורט ביותר לפי שהמשיבה מצאה, בצדק רב, לפרט פירוט מילולי של מילות האיומים אשר בבסיס העבירות המיוחסות לעורר. בצמוד לכתב האישום הוגשה בקשה למעצר העורר עד תום ההליכים. בדיון שנערך בבית משפט קמא, לא הסכים העורר לקיומן של ראיות לכאורה, באשר לאישומים הראשון והשלישי, כפי הנדרש על פי הדין. באשר לאישום השני טען בא כוח העורר על פגיעה בעוצמת הראיות. באשר לאישומים הרביעי והחמישי אישר הסניגור כי קיימות ראיות לכאורה. בתום שמיעת טענות הצדדים נטלה כב' השופטת ש' בן יצחק את תיק החקירה לעיונה.

כב' השופטת ש' בן יצחק, בהחלטה מפורטת ומנומקת ביותר, אשר לא השאירה, ללא התייחסות וניתוח, פרט רלבנטי כלשהוא להליך שלפניה, ולאחר שניתחה באופן בהיר וברור הראיות בתיק, קבעה כי קיימות ראיות לכאורה כמשמעותן בדין, וכי משום מסוכנותו של העורר ומשום מהות העבירות המיוחסות לו, יש להורות על מעצרו עד תום ההליכים.

בא כוח העורר לא השלים עם מסקנותיו והחלטתו של בית משפט קמא, ולפיכך הגיש הערר שלפני.

מצאתי להקדים את המאוחר. לאחר שעיינתי עיין היטב בהחלטת בית משפט קמא דהיינו: בניתוח הראיות, המשמעות והפרשנות המשפטית של עבירת הסחיטה באיומים, מהותו של "השוק האפור", עיתוי המעצר, עילת המסוכנות, עילת

החשש לשיבוש הליכי משפט כמו גם שקילת חלופת מעצר, אני סבור כי לא נפלה טעות, וארשה לעצמי לומר, אף לא שמץ טעות בהחלטה.

יתירה מזו, אף אני, אילו בא מקרה זה לפני בבחינת החלטה "דה נובו" (בש"פ 8445/01 זוארץ נ' מדינת ישראל - פורסם בנבו), הייתי מחליט כפי שהחליט בית משפט קמא.

כאן המקום להדגיש כי בין המלל הכתוב בכתב האישום לבין הנשמע בהקלטת הסתר קיים פער. הפער הוא בכך שהמלל הכתוב אין בו כדי לבטא את האיומים ובמיוחד את עוצמתם. אף אני נטלתי תיק החקירה הכולל שיחות הנשמעות מהאזנות הסתר שבבסיס כתב האישום. אף אני התרשמתי, כפי התרשמות בית משפט קמא, מהאיומים, מעוצמתם ומהשפעתם על המאוימים.

אף אני התרשמתי כי מדובר באדם, אשר מצא עיסוק בחייו והוא הלוואות לכאלה שאין ביכולתם, מסיבות שונות, לקבל הלוואה מגורמים רשמיים. משפנו מתלוננים אלה לעורר בבקשות לקבלת הלוואות, שמו למעשה נפשם בכפם. המתלוננים נדרשו לשלם ריבית בסכומים שלא יתוארו ("ריבית קצוצה" כלשון בית משפט קמא). למעשה השיטה לפיה "עבד" העורר עם הלוויים היא שהתשלומים השבועיים בריבית גבוהים ביותר, הם אך ורק תשלומי הריבית. הקרן תשולם בבוא העת ככל שיהיה בידי הלוויים הכסף לשלמה.

אכן, אין מניעה להלוות כספים. הבעיה אינה בכך. הבעיה היא בדרך גביית תשלומי הריבית. הדרך שמצא העורר היא איומים קשים ביותר בצעקות רמות, בקללות ואיומים מעוררי חלחלה. על מנת לעמוד על כך, חובה לשמוע דברי העורר בשיחות שנקלטו בהאזנות הסתר.

מכאן לטענה כי היה על בית משפט קמא לשקול חלופת מעצר, כפי הוראות החוק דהיינו: "...שחרור בתנאים שפגיעתם בחירותו של הנאשם פחותה..." [סעיף 21 (ב)(1) לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים, התשנ"ו - 1996)]. למעשה השאלה הינה האם לפנינו מקרה שהוא חריג לכלל הנ"ל לפיו בית המשפט לא ישקול חלופת מעצר, משום מסוכנותו הגבוהה של העורר.

בעניין זה, ניתנה, לדעתי תשובה מפורטת וברורה ביותר על ידי בית משפט קמא. הן מעשיו החמורים והקשים של העורר בבחינת "המעשה" והן נסיבות הנוצרות בעורר בבחינת "העושה" מובילים למסקנה שאין מקום לשקול חלופת מעצר. כאן המקום להעיר כי בסעיף 72 לכתב הערר מלין בא כוח העורר כי בית משפט שקל שיקולים שלא ממין העניין עת הסיק כי קיים סיכון להשפעה על עדים בהתבסס על הכרעת הדין בתיק פלילי 4529-11-15 בו הורשע ונדון העורר בגין עבירה של "תקיפה חבלנית" ולא בעבירות הקשורות להשפעה על עדים. עיינתי בדברי בית משפט קמא בעניין זה ומצאתי לציין כי כל שנקבע על ידי בית משפט קמא, שבמעשים בהם הודה העורר בתיק הנ"ל, דהיינו לאחר שפצע את המתלונן באמצעות חפץ חד וביקש ממנו כי לא יתלונן כנגדו במשטרה, יש "עניין המתכתב אף הוא עם האפשרות "להשפעה על עדים". אין בכך אמירה באשר להרשעת העורר אלא בנתון נוסף רלבנטי להחלטה.

סוף דבר, שאני דוחה הערר.

המזכירות תעביר ההחלטה לב"כ הצדדים.

תיק החקירה שנלקח לעיון מצוי בידי העוזרת המשפטית. נציג המשיבה יקבל התיק מידיה.

ניתנה היום, ז' תמוז תשע"ט, 10 יולי 2019, בהעדר הצדדים.